



ת"פ 54340/08/19 - מדינת ישראל נגד אור בוחניק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 54340-08-19 מדינת ישראל נ' בוחניק

בפני
כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

אור בוחניק

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד מודיש ארדני

בשם הנאשם: עו"ד יפתח רפאלי

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות הבאות: **גידול סם מסוכן**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; **נטילת חשמל בגניבה**, לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שביום 19.6.2019 שכר הנאשם דירה בראשון לציון למשך 12 חודשים (להלן: "הדירה"). מאותו יום ועד ליום 19.8.2019 הקים הנאשם בשני חדרי הדירה מעבדה לגידול קנאביס, בהם גידל 111 שתילי קנאביס במשקל של 9 ק"ג. הנאשם אבזר את הדירה בצידוד שנועד לייעל את גידול השתילים ולהחיש את גדילתם, כגון: מאווררים, שרוולי אלומיניום להזרמת אוויר, מערכת מנורות חימום והארה, אדניות ועציצים, חומרי דישון, מערכת השקיה וכן נייר אלומיניום אותו הדביק על קירות המעבדה.

לצורך גידול הסם גנב הנאשם חשמל, בכך שקדח חור בין הדירה לבין לוח החשמל, וחיבר 2 פאזות מעקף ישירות מהזנת החשמל אל מעבדת הסמים בדירה, שלא דרך מונה חשמל. באופן זה נטל הנאשם במרמה חשמל בסך 5,000 ₪.



3. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר.

בסופו של יום הוגשו מטעם שירות המבחן שלושה תסקירים, שבאחרון שבהם, נושא תאריך 12.5.2021, הומלץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו מבחן (שמשכו לא צוין) וצו של"צ בהיקף של 340 שעות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה הוגשו תמונות המעבדה (1/ת).

מטעם הנאשם העידה לעונש אמו, הגב' שני בוחניק. האם סיפרה על הטראומה אותה חווה הנאשם בגיל 9, כאשר נפגע בתאונת דרכים בה נהרג אביו, ועל הקשיים שחווה ומשפחתו בעקבות התאונה. מאז, לדבריה, התבגר הנאשם, סיים צבא וכיום מבקש להתחתן ולהקים משפחה. האם ציינה שהנאשם מהווה עבורה אוזן קשבת, ומאז מעצרו "השתנה לגמרי", התרחק מעולם הפשע, עובד עם אחיו ונמצא לרוב בקרבת בני משפחתו. האם ביקשה להקל בעונשו של הנאשם ולאפשר לו להתחתן ולהיות אבא.

5. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, תוך שהפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, כמפורט בכתב האישום. הוטעם התכנון שקדם לעבירות, נטילת החשמל בגניבה בשווי אלפי שקלים, מספר השתילים הרב ומשקלם, המעידים על פוטנציאל נזק גדול. לאור האמור, ובהתאם לפסיקה שהגישה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בהתחשב בהמלצת שירות המבחן, עברו הנקי של הנאשם, הודאתו והחיסכון בזמן השיפוטי, ביקשה התובעת להשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, לצד פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, התחייבות להימנע מעבירה, מאסר מותנה וקנס משמעותי.

6. מנגד, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש של צו של"צ, תוך חריגה מטעמי שיקום ממתחם הענישה, אשר לשיטתו "צריך לנוע משל"צ או דרך עבודות שירות לתקופה קצרה". עוד נטען שהסתבכות הנאשם היא "מעידה חד פעמית" שאירעה על רקע כישלון עסקי שחוה וכתוצאה מלחצים שהופעלו עליו לאחר שחבר לגורמים שוליים. הסנגור ציין את עברו הנקי של הנאשם, שיתוף הפעולה המלא מצדו עם הרשויות, הודאתו בהזדמנות הראשונה ונטילת האחריות מבלי שהצדדים הגיעו להסדר עונשי. עוד ציין את גילו הצעיר של הנאשם (כבן 22 בעת ביצוע העבירות), המעצר שחוה לראשונה בחייו למשך חודש, כאשר בהמשך היה נתון תחת תנאי שחרור מגבילים לאורך כשנה וחצי. כן עמד הסנגור על נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקירי המבחן והטעים את הטראומה שחוה בעקבות תאונת הדרכים בה נהרג אביו והוא עצמו נפצע, אשר לדבריו נותנת אותותיה בנאשם עד היום. לגישת ההגנה, הירתמות הנאשם להליך הטיפולי, ניקיונו מסמים לאורך זמן, החרטה הכנה, ניתוק הקשרים עם גורמים שוליים, לצד יתר הנסיבות שפורטו, והמלצת שירות המבחן - כל אלו מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. עוד נטען, שהטלת עונש מאסר בפועל תחטיא את המטרה ותהווה עונש לא מידתי ובלתי הולם. לפיכך, עתר, כאמור, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בצו מבחן וצו של"צ כעונש חינוכי. הסנגור ביקש להימנע מהטלת פסילה בפועל בהינתן שהעבירות לא בוצעו אגב שימוש ברכב. כן ביקש כי העיצום הכספי שייפסק יהיה מידתי ויהלום את יכולותיו של הנאשם, בהתחשב בכך שהכסף שהופקד בהליך המעצר גויס אך בקושי על ידי בני משפחתו.



7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, וטען כי "לקח את עצמו בידים" לאחר שהבין כי הסמים הרסו לו את החיים. לדבריו, הוא אינו מתקרב לסמים ורוצה להמשיך בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות. עוד טען שעשה מעשה חריג שאינו מאפיין אותו או את משפחתו, ובכך אף פגע במשפחתו. הנאשם ציין כי סיים לימודי הדברה וכעת הוא מצוי בתקופת מבחנים, לאחר שהשתנה מקצה לקצה. לדבריו, הוא נמצא בקרבת בני משפחתו ובת זוגו, עמה הוא מתכוון להתחתן. עוד ביקש הנאשם להבהיר שבתקופה שקדמה לביצוע העבירות, הוא היה שרוי בדיכאון והסתבך עם גורמים שוליים שדרדרו אותו לבצע את העבירות. לבסוף ביקש להתחשב בו ולאפשר לו להמשיך בטיפול.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות

9. במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי שעניינו שמירה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו. בהקשר זה יש להזכיר את הנזק הישיר והעקיף הנגרם למשתמשי הסמים ולציבור בכללותו ואת הנחיתו הברורה של בית המשפט העליון להחמיר בענישת סוחרי הסמים [ראו למשל: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה, פסקה 4 (4.4.2012); ע"פ 2000/06 מדינת ישראל נגד ויצמן, פסקה 5 (20.7.2006); ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו רקייק, פסקה 9 (3.1.2013)].

בעפ"ג (ת"א) 46738-09-14 מדינת ישראל נ' צקבאשווילי (31.12.2014) עמד בית המשפט על "מקומה הערכי" של עבירת גידול סמים:

"גידול סמים לשיטתנו כמוהו, מבחינת החומרה, כסחר והפצת סמים. לא זו בלבד, אלא שבהינתן המציאות הנוכחית שבה גידול הסמים הפך להיות מכת מדינה יש להילחם בו בחומרה כאשר הביטוי לכך יהיה בהרמת רף הענישה. המגדלים והמפיצים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית ומעשית גם יחד. שניהם גורמים לכך שכמות סם מוצאת דרכה לשוק הסמים הרווי ממילא. הגידול, הסחר והיבוא, תהא הדרך לכניסתו לשוק של הסם אשר תהא - המכורים לסמים עושים בעזרתו צעד נוסף במדרון הסמים ומי שאינו מכור עדיין, יכול ויעשה את הצעד הראשון והקריטי בדרך להתמכרות לסם. הפגיעה בערך המוגן היא אותה פגיעה. ספציפית באשר למעבדות סמים: לצערנו, שוב ושוב אנו נתקלים במקרים כדוגמת המקרה הנוכחי..." (ההדגשות אינן במקור - ע.מ.).

10. נוכח החומרה היתרה של עבירות הסמים, נקבע כי ככלל יש לבכר בסוג זה של עבירות את שיקוליה ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם [ע"פ 1274/16 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.10.2016); ע"פ 4592/15 פדידה



נ' מדינת ישראל, פסקה לז (8.2.2016). הלכה זו יושמה לא אחת ביחס למגדלי סמים, גם במצבים בהם עברו הליך שיקומי [ראו למשל רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל (3.2.2020) (להלן: עניין עמרם); עפ"ג (מרכז) 76025-01-19 שובל ואח' נ' מדינת ישראל (15.7.2019) (להלן: עניין שובל)].

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. מכתב האישום עולה שביום בו שכר הנאשם את הדירה, הוא הקים בה את מעבדת הסמים, ללמדנו על התכנון שקדם לביצוע העבירות, ועל כך שאין מדובר במעידה "חד פעמית", כטענת ההגנה. הציד הרב ששימש להחיש את גידול הסם מצביע על ההוצאות הגבוהות שנלוו להקמת המעבדה, בה גידל הנאשם לא פחות מ-111 שתילי קנאביס, שהגיעו למשקל של 9 ק"ג. בנקודה זו ראוי לשוב ולהזכיר שפוטנציאל הפקת הסם נלמד ממספר השתילים, להבדיל ממשקלם, זאת על מנת למנוע מצבים בהם עיתוי מקרי של חשיפת המעבדה ותפיסת הסם ישפיע על הערכת חומרת המעשים [ראו והשוו: עניין שובל, וכן ת"פ (מרכז-לוד) 8843-02-15 מדינת ישראל נ' שי בוז'רנו (6.4.2017) (להלן: עניין בוז'רנו)]. מספר השתילים הרב בעניינו מלמד על פוטנציאל נזק גבוה ככל שהסם היה מופק ומופץ. משנה חומרה יש לראות בכך שלצורך גידול הסם נטל הנאשם במרמה חשמל בסך 5,000 ₪. מעבר לנזק הכלכלי, סיכן הנאשם גם את יתר דיירי הבניין בעצם החיבור הפירטי ללוח החשמל, על כל המשתמע מכך.

12. הנאשם טען בפני שירות המבחן שהמניע לביצוע העבירות הוא כלכלי, כאשר לדבריו לצורך פתיחת עסק לייבוא אופניים, לווה כסף מ"השוק האפור" ומשלא עמד בתשלומי ההחזר, נקלע למצוקה ונענה להצעת גורמים שוליים לסייע בגידול הסם, על מנת לכסות את חובותיו. ואולם בהיעדר בדל ראיה לטענות אלו, לא נותר אלא להיצמד לעובדות כתב האישום המתוקן, לפיהן היה הנאשם המעורב היחיד בביצוע העבירות.

משך תקופת הגידול אינה ארוכה, חודשיים בדיוק, ואולם לא ניתן לדעת כמה זמן היה ממשיך הנאשם בעיסוקו זה, אלמלא היה נתפס.

בנסיבות אלו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה

13. על מדיניות הענישה בעבירות של גידול שתילי קנאביס בנסיבות דומות, ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין הבאים, ובהם פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה:

א. ברע"פ 7819/15 סלור נ' מדינת ישראל (22.5.2016), אושר עונש של 9 חודשי מאסר שהושתו על עמוד 4



נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בכך שגידל 45 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל של כ-7.5 ק"ג, זאת חרף הליך שיקומי שעבר. בית המשפט העליון ציין את מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום, שעמד על 7-18 חודשי מאסר בפועל ולא התערב בו. נקבע כי עונשו של המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כגון אלו, המחייבת, ככלל, השתתת מאסר בפועל גם במקרים בהם מדובר בנאשמים שנטלו חלק בהליך שיקומי, או בעלי נסיבות אישיות מיוחדות.

ב. ברע"פ 513/21 יהושע נ' מדינת ישראל (4.3.2021), נדון עניינו של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בכך שגידל 60 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל 10 ק"ג. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם והעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל, חלף עבודות של"צ בהיקף של 150 שעות שהושטו עליו בבית משפט השלום. בבית המשפט העליון נקבע כי עונש זה אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת.

ג. ברע"פ 2675/17 ארצי נ' מדינת ישראל (23.8.2017), אושר עונש מאסר של 9 חודשים (הכולל הפעלת מאסר מותנה) שהוטל על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגידול 148 שתילי קנאביס במשקל של 5.63 ק"ג נטו במקלט ביתו, בהחזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, וכן ציוד רב שנועד לגידול הקנאביס. בית המשפט העליון ציין כי בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומצא שלא להתערב במתחם זה.

ד. ברע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (30.11.2014), אושר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית שנגזרו על נאשם שגידל בביתו קנאביס במשקל של כ-2.7 ק"ג, כאשר לטענתו הסם גודל לצריכתו העצמית עקב מצבו הרפואי. לנאשם עבר פלילי והתסקיר בעניינו לא היה חיובי.

ה. ברע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.2013), אושר עונש של 12 חודשי מאסר וענישה נלווית שהושטו על נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע, על יסוד הודאתו, בגידול שתילי קנאביס במשקל של כ-10 ק"ג ממניע כלכלי, ובהחזקת אביזרים ששימשו אותו לגידול הסמים.

ו. ברע"פ 7009/20 ישראילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2020) אושר עונש של 13 חודשי מאסר בפועל לנאשם שגידל בדירה ששכר שתילי קנאביס במשקל של 22 ק"ג. בית המשפט העליון ציין בפסק הדין את מתחם הענישה שנקבע - 13-25 חודשי מאסר בפועל - ולא מצא להתערב בו או בעונש שהוטל על הנאשם.

ז. בעפ"ג (מרכז) 8650-04-15 שוורץ נ' מדינת ישראל (22.12.2015), אושר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בגידול 146 שתילי קנאביס במשקל כולל של 2.69 ק"ג, תוך שימוש בציוד ייעודי. באותו מקרה אישרה ערכאת הערעור מתחם ענישה הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר שנקבע על ידי הערכאה הדיונית.

ח. בת"פ (ראשל"צ) 33663-09-16 מדינת ישראל נ' שובל ואח' (20.12.2018), נדרשתי למקרה בו גידלו שני נאשמים 98 שתילי קנאביס ו-315 יחורים במשקל כולל של כ-5.5 ק"ג, והחזיקו עוד 172 גרם של עמוד 5



סם מסוכן מסוג קנאביס בדירה ששכרו לשם כך, במשך כ-9 חודשים, תוך נטילת חשמל במרמה בשווי של למעלה מ-70,000 ש"ח. בנסיבות אותו מקרה, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר ולהעמיד את עונשם של הנאשמים על 10 חודשי מאסר. מתחם העונש שנקבע, כמו גם העונש שהוטל על הנאשמים, אושרו על ידי בית המשפט המחוזי (ראו עניין שובל).

ט. בת"פ (ראשל"צ) 44666-10-18 מדינת ישראל נ' מתוק (20.9.2020), הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון למכור קנאביס לסוכן במשקל של כ-50 גרם, וכן בגידול 108 שתילי קנאביס במשקל 2.7 ק"ג בביתו. נוסף על כך החזיק הנאשם בסמים מסוגים שונים בכמויות קטנות. באותו מקרה נקבע מתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בגין עבירות גידול והחזקת הסמים בלבד (ומתחם נפרד לעבירת ניסיון הסחר בסם). בסופו של יום הוטל על הנאשם עונש כולל של 16 חודשי מאסר בפועל. גזר הדין אושר על ידי ערכאת הערעור [עפ"ג (מרכז-לוד) 36460-11-20 מדינת ישראל (9.5.2021)].

י. בת"פ (ראשל"צ) 23774-03-10 מדינת ישראל נ' מנג'ם (15.2.2021) נדון עניינו של נאשם בן 26 שהורשע בגידול 124 שתילי קנאביס במשקל של 11.5 ק"ג לאורך 4 חודשים במעבדה מאובזרת היטב וכן בנטילת חשמל בגניבה בשווי אלפי שקלים ובהחזקת קנאביס בתפזורת במשקל של כ-2 ק"ג. בגין מעשים אלו קבעתי מתחם ענישה הולם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם חלופה של 4 שנים ממועד ביצוע העבירות, מצאתי להשית עליו עונש בתחתית מתחם הענישה, מבלי לחרוג הימנו.

להשלמת התמונה יצוין כי הנאשם הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, במסגרת תיק נוסף שצירף, בגינו נדון למאסר מותנה בן 6 חודשים בהתאם להסדר טיעון שהציגו הצדדים. העונש אושר בבית המשפט המחוזי [עפ"ג (מרכז) 22747-03-21 מנג'ם נ' מדינת ישראל (27.6.2021)].

16. עיינתי עיין היטב בפסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה, אולם לאחר בחינתם מצאתי שברובם המכריע הם אינם משקפים את רמת הענישה הנוהגת, כשהסיבה לעונשים המקלים נעוצה בנסיבות חריגות. כפי שנקבע בעניין שובל, הגם שישנם מקרים בהם הושתו על מגדלי סמים עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי ש"ענישה מקלה זו אינה בגדר הכלל, אלא אושרה במקרים של 'שיקום יוצא דופן' או 'דרמטי'... משיקולים של אחידות הענישה... או גובשה הסכמה על רקע מצב רפואי או משפחתי מורכב" (עניין שובל, פסקה 28, והפסיקה המוזכרת שם).

ואכן, במרבית הדוגמאות שהוגשו מטעם ההגנה חרגו בתי המשפט ממתחם העונש ההולם בשל הליך שיקומי משמעותי וממושך שעבר הנאשם, או בשל מצב רפואי מורכב, או בשל גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות [רע"פ 5261/18 דוידוף נ' מדינת ישראל (12.7.2018); ע"פ 4285/17 יצחקי נ' מדינת ישראל (11.6.2018); עפ"ג (מרכז-לוד) 60818-06-18 מדינת ישראל נ' חסון (14.5.2018); עפ"ג (מרכז-לוד) 50923-02-20 מדינת ישראל נ' חורי (9.6.2020); עפ"ג (חי') 28110-10-15 מדינת ישראל נ' דוד (17.12.2015); עפ"ג (חי') 49266-02-17 אוחיון נ' מדינת ישראל (16.3.2017); ת"פ (קרית) 19505-01-18 מדינת ישראל נ' כהן (12.4.2019); עפ"ג (חי') 26985-08-19 שטנפר נ' מדינת ישראל; ת"פ (ק"ג) 5341-07-19 מדינת ישראל נ' דהאן (17.2.2020); ת"פ (שלום י-ם) 24004-07-18 מדינת ישראל נ' חדד; ת"פ (כפ"ס) 2989-06-16 מדינת ישראל נ' זדה (17.10.2018); ת"פ (נת')]



20897-03-18 מדינת ישראל נ' קבטני (12.9.2019); ת"פ (אש') 76327-07-19 מדינת ישראל נ' ק' (7.7.2020).
כן ראו ת"פ 63596-02-18 (רמ') מדינת ישראל נ' ס.ע.א (14.2.2019), בו אמנם הוטל עונש מאסר בעבודות שירות,
אולם מתחם העונש ההולם נקבע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

יתרה מכך, בחלק גדול מהמקרים שצוינו לעיל, מספר השתילים היה קטן מהמקרה שלפנינו, או שמשקלם היה נמוך
באופן משמעותי.

17. אשר על כן, בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, לרבות החזקת הסמים ונטילת
החשמל במרמה, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-20 חודשי מאסר
בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. הנאשם כבן 24, נעדר עבר פלילי. מתסקירי שירות המבחן עולה שהנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות
צבאי חלקי בלבד על רקע אי התאמה. הנאשם מסר שהחל להתנסות בשימוש בקנאביס בגיל 17, כאשר בהמשך
העמיק השימוש והפך התמכרותי. מאז שחרורו מצה"ל עבד הנאשם בעבודות מזדמנות עד להסתבכותו בעבירות נושא
כתב האישום.

19. תחילת הקשר בין הנאשם לבין שירות המבחן אופיין בקשיים, כאשר מהתסקיר הראשון מיום 24.9.2020 עולה
שהנאשם לא התייצב לכל בדיקות השתן אליהן זומן, הגם שהבדיקות שביצע נמצאו נקיות משרידי סם. במסגרת הליכי
המעצר, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית למשך 4 חודשים. הנאשם הגיע למפגשים אולם לא לקח
בהם חלק פעיל.

עוד עלה מהתסקיר שהנאשם בעל אישיות בלתי בשלה, אינו ער למצבי סיכון, מתקשה להעמיק בבחינה עצמית,
נוטה להתנהלות פורצת גבולות ומתקשה להיעזר בסביבתו בעתות משבר. נמצא שעל מנת להפחית מהסיכון להישנות
העבירות, קיימת חשיבות לשילובו בטיפול. ואולם, חרף מחויבות מילולית שהביע להליך הטיפול, ניתק הנאשם קשר עם
שירות המבחן, ושירות המבחן מצדו נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

20. על אף האמור, בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, הביע הנאשם נכונות להמשיך בהליך טיפולי, ולבקשתו ניתנה
לו הזדמנות נוספת לשוב לשירות המבחן. בתסקיר משלים מיום 13.1.2021 נתבקשה דחייה בת 4 חודשים על מנת
לבחון את מידת שיתוף הפעולה של הנאשם, לאחר שנמסר שהוא חידש את הקשר עם שירות המבחן, אך בשל משבר
הקורונה, נבצר ממנו להתחיל בטיפול הקבוצתי אליו יועד.

בתסקיר האחרון מיום 12.5.2021 נרשמה התקדמות במצבו של הנאשם. נמצא שהנאשם ניתק קשרים שוליים,
סיים לימודי הדברה והתמיד בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות החל מחודש ינואר 2021, באמצעות



אפליקציית הזום. במקביל, לאורך תקופת הדחייה מסר הנאשם בדיקות שתן אשר העידו על ניקיונו מסמים. עוד נמצא שהנאשם נתרם מהטיפול ואף שיתף כי הוא זקוק להמשך תמיכה רגשית וליווי על מנת לשמור על תפקוד תקין. נמסר שהנאשם עתיד להשתלב במהלך חודש מאי בקבוצה טיפולית למתחילים בת עשרה מפגשים חד שבועיים. במקביל, נקבע לנאשם תור לפסיכיאטר לצורך טיפול בטראומה הבלתי מעובדת בעקבות מות אביו עת היה הנאשם כבן 9. שירות המבחן העריך שההליך הטיפולי הפחית את הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם, ובהתאמה המליץ להטיל עליו צו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 340 שעות.

21. הנה כי כן, הנאשם ערך שינוי פנימי ונרתם להליך טיפולי, מתוך הבנה שיש בו כדי לסייע לו, ומתוך רצון כן לשפר דרכיו. יש לברך על השינוי ועל המוטיבציה שמביע הנאשם להשתקם. לצד האמור, לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, הגעתי למסקנה שאין בנסיבות חייו של הנאשם ובהליך השיקום בו החל, כדי לגבור על שיקולי הגמול וההרתעה. הגם שתפקוד הנאשם התייצב מזה מספר חודשים, הרי שאין מדובר במי שעבר הליך שיקומי ארוך טווח, כמו למשל גמילה מסמים בקהילה סגורה. זה המקום לשוב ולהזכיר שכאשר עסקין בעבירות של סחר או גידול של סמים, ייסוגו לאחר, על פי רוב, שיקולי היחיד מפני האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה (עניין עמרם ועניין שובל).

עיקרון הרתעת הרבים מחייב, אפוא, השתת ענישה מוחשית שיהיה בה כדי להעביר מסר ערכי וחד משמעי לפיו החברה מוקיעה ביצוע עבירות סמים חמורות כגון אלו שביצע הנאשם. חריגה ממתחם הענישה ההולם במקרה זה, לרבות בדרך של הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, תעביר מסר סלחני שאינו עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי.

22. לצד האמור, לא נעלמו מעיני נקודות הזכות העומדות לנאשם וביניהן הודאתו ונטילת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי והחרטה שהביע לצד גילו הצעיר, מאמציו להשתקם, עברו הנקי והעובדה כי הוא עתיד לרצות מאסר לראשונה בחייו. כל אלו מובילים למסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי בתחתית מתחם הענישה שנקבע.

23. נוכח העובדה שהעבירות לא בוצעו תוך שימוש ברכב, ועל מנת שלא להכביד על הנאשם עם שחרורו, מצאתי שלא להטיל עליו עונש של פסילה בפועל.

24. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 21.7.2021 עד השעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336 דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.



ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ שישולם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 10.8.2021, והיתרה בכל 10 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

25. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסמים והציוד ששימש לגידולם יושמדו.

26. לבקשת המאשימה ומאחר שהדבר לא נעשה במעמד הכרעת הדין, אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים. על אף שמהוראות החוק על ההכרזה על סוחר סמים להיקבע במעמד הכרעת הדין, הרי שלא מצאתי שההכרזה בשלב המאוחר יפגע בנאשם. יוזכר כי הבקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים הופיעה כ"בקשת חילוט" בכתב האישום. נוסף על כך המאשימה חזרה על בקשתה במעמד הטיעונים לעונש.

משנתפס רכוש בידיו של הנאשם, ובפרט כאשר מדובר בסכום כסף, ישנה חזקה בחוק שהרכוש מקורו בעבירות סמים. מנגד, במקרה שלפנינו מדובר במי שגידל סם מסוכן מסוג קנאביס, כאשר מתמונות המצויות בתיק החקירה (ת/1) עולה שהשתילים קטנים באופן יחסי. נוסף על כך מדובר במי שעבד במועד ביצוע העבירות, כפי שועלה מפלטי חשבון הבנק של הנאשם שהוגשו לעיוני (נ/1). הכסף נתפס בכיסו של הנאשם במועד בו בוצע החיפוש בדירה. מדברי ב"כ הנאשם אני למד כי גרסת הנאשם הייתה שמקורו של הכסף במתנה שהועברה אליו על ידי חברו של אחיו לרגל חתונת האח. גרסה זו לא נבדקה על ידי המשטרה, והנאשם לא נתבקש לתת את שמו של החבר לצורך כך. בנסיבות אלו, קיים ספק מה מקורו של הכסף ובשל ספק זה, אני נמנע מלהורות על חילוטו.

27. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת תיק זה או באחד מהליכי המעצר הקשורים אליו, ישמשו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם לביצוע עונש המאסר. עם תחילת ריצוי עונש המאסר, יושב הכסף לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

28. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.



זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.